

Regering eller andre, som her ere til Stede, der kunne huske det: Hvorfor er Postvæsenet kommet fra Trafikministeriet? Hvorfor have vi Postvæsenet for sig selv? Forholdene her i København skal jeg ikke omtale; dem kender jeg ikke, men Forholdene i Provinserne kender jeg, og jeg ved, at der er adskillige Postmestre, der have baade Telefon og Telegraf under sig, og som have megen Vanskelighed ved at underhandle, forhandle og skrive f. Eks., naar de skulle leje Lokaler, fordi disse Forhold sortere under to forskellige Ministerier. Jeg synes, at dette er saa aldeles fortvivlet, at jeg slet ikke kan forstaa, at det i det Herrens Aar 1911 ikke er blevet ordnet saaledes, at al Trafikvæsen, Post- og Befordringsvæsen sammen med Statsbanerne og de private Baner og Statstelefon- og Telegrafvæsenet høre ind under det samme Ministerium. Det tror jeg er en stor Fejl. Jeg vil i alt Fald gerne gøre mig til Tolk for, at dette Spørgsmaal bliver taget under Overvejelse. Jeg er ganske sikker paa, at det vilde bringe en betydelig Lettelse adskillige Steder. Havde baade Postvæsenet og Jernbanevæsenet i det her omtalte Tilfælde sorteret under det samme Ministerium, antager jeg det for komplet umuligt, at det kunde være sket, som her er foregaaet.

Maa jeg samtidig nævne, at der jo nu sker en Personforandring i Trafikministeriet. Jeg skulde tage meget fejl, om ikke Forudsætningen, da vi sidst vedtog Loven om forøget Kontorpersonale i Ministeriet for offentlige Arbejder, hvorved der blev oprettet et Kontorchefsemede — den nuværende Indenrigsminister var vist Minister for offentlige Arbejder den Gang — i hvert Fald her i Tinget var den, at naar vi fik det Kontorchefsemede oprettet, vilde man have alt, hvad der hedder Jernbanevæsen samlet under een Kontorchef. Men der er ikke sket Spor af Forandring, saa vidt jeg har kunnet skønne. Det vilde have været en betydelig Lettelse for de Folk, der skulle have med Ministeriet for offentlige Arbejder at gøre, om alle Jernbaner havde sorteret under samme Kontor, saa at man for baade Statsbanernes og Privatbanernes Vedkommende havde samme Kontor at henvende sig til. Om det vilde være nogen Lettelse for Ministeriet, skal jeg ikke udtale mig om, men at det vilde være det for os, der have med Baner at bestille og skulle tale og korrespondere med de paagældende Embedsmænd, tror jeg vil være grumme let at forstaa. Jeg henstiller Tanken til Overvejelse.

Paa § 26 er der en Bevilling paa 4,000 Kr. til Selskabet „De hjemløses Venner“. Jeg anerkender det store uegenlyttige Arbejde, der er udført af flere af de Mænd, der staa i Spidsen for denne Redningsvirksomhed, men jeg tror, det er rigtigt at have sin Opmærksomhed henvendt paa det. Det er for dyrt, som det administreres. Der tales endogsaa om, at man muligvis kunde have de hjemløse paa et temmelig godt Hotel for den samme Pris, som der nu ofres paa dem. Jeg anerkender, som sagt, det store Arbejde, der er gjort, men jeg tror, at paa den Maade, hvorpaa det er grebet an, er det forfejlet, og jeg vil i alt Fald gerne henvende den høje Regerings Opmærksomhed paa dette Forhold, for at vi kunne faa det nærmere undersøgt.

Der er fra Fiskere ved Viborg og for Resten ogsaa ved Louns, Alstrup og en 12—14 af Sognene ved Hvalpsund indgivet et Andragende om en lille Fiskerihavn, — man kan vel gerne bruge det Udtryk Fiskerihavn, men det er egentlig kun tænkt som et lille Anlæg til Hjælp for dem med deres Fiskerbaade deroppe. Jeg vil gerne spørge den højtærede Landbrugsminister, hvor vidt denne Sag er, og om der kan være Haab om, at den fremmes i en nær Fremtid. Jeg tror, at disse Fiskere fortjene en lille Støtte, Forholdene deroppe ere smaa, og Fiskerne ville vistnok være meget glade og taknemmelige, selv om det kun er en lille Hjælp, de faa.

Endelig vil jeg gerne rette et Spørgsmaal til den højtærede Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet om Afløsningssummerne til Præsteembeder og Kirker for Tiender i Henhold til Lov Nr. 87 af 15. Maj 1903. De gaa jo ind i Stiftsmidlerne og administreres af Stiftsøvrighederne, Beløbene indgaa i Tiendebankobligationer, der amortiseres i Løbet af 55 Aar, regnede fra Afløsningens Afslutning, gennem en aarlig Udtrækning ved Hjælp af Tiendeydernes aarlige og Statens Tilskud. Det vil efterhaanden blive meget store Beløb. Disse Summer skulle anbringes, men Loven giver ingen bestemt Anvisning paa, hvorledes de skulle anbringes. De kunne altsaa anbringes som kontante Laan i faste Ejendomme eller ved Køb af Kreditforeningsobligationer. Hvorledes nu end Anbringelsen bliver, bliver det en stor Kapital, der bliver disponibel, og det vil være en stor Nytte for Real-Kreditte. Det bliver vistnok i Løbet af de 55 Aar et Beløb paa 60—70 Mill. Kr. Anbringelsen af disse, enten det nu bliver ved kon-